

Iloiset salaisuudet

Iloiset salaisuudet kertovat
Jeesuksen lapseudesta.

19.3.2000

1. ENKELI TUO ILOSANOMAN NEITSYT MARIALLE

Ethän unohda, ystäväni, että me olemme lapsia. Maria on vaipunut syvään rukoukseen – kuinka rakastettava onkaan hänen nimensä!

Voit olla hänen kodissaan kuka tahansa: ystävä, palvelija, katselija, naapuri... Tällä hetkellä en uskalla olla kukaan heistä. Kätkeydyn

taaksesi, täynnä kunnioitusta
katsellen mitä tapahtuu:

Arkkienkeli ilmoittaa sanomansa...
*Quomodo fiet istud, quoniam virum
non cognosco?* Miten se on
mahdollista? Minähän olen
koskematon (Luuk. 1:34).

Meidän Äitimme ääni muistuttaa
minua sitä vastoin kaikesta ihmisten
epäpuhtaudesta... myös minun.

Kuinka silloin vihaankaan noita
alhaisia, halpamaisia maallisia
asioita ja kuinka helppo minun on
tehdä hyviä päätöksiä!

Fiat mihi secundum verbum tuum:
Tapahtukoon minulle niin kuin
sanoit (Luuk. 1:38). Tämän
neitseellisen lauseen lumossa Sana
tuli lihaksi.

Ensimmäinen jakso on
loppumaisillaan... Silti minulla on
aikaa kertoa

Jumalalleni, ennen kuin joku muu
sen kertoo, ”Jeesus, rakastan sinua”.

2. MARIA KÄY ELISABETIN LUONA

Nyt, hyvä ystäväni, olet varmasti
oppinut selviytymään omin avuin.
Lähde iloiten Joosefin ja Marian
mukaan, niin saat kuulla Daavidin
huoneen tapahtumista.

Kuulet puhuttavan Elisabetista ja
Sakariaasta. Liikutut kohdatessasi
Joosefin puhtaan ja aidon rakkauden,
ja sydämesi heltyy aina, kun
mainitaan Lapsi, joka on syntyvä
Betlehemissä...

Kävelemme kiiruhtaen
vuoristoseudulle Juudean
sukukunnan kaupunkiin (Luuk.
1:39).

Saavumme perille. Tulemme taloon,
jossa Johannes Kastaja syntyy.
Elisabet tervehtii kiitollisena
Vapahtajansa äitiä: *Siunattu olet sinä,*

naisista siunatuin, ja siunattu sinun kohtusi hedelmä! Kuinka minä saan sen kunnian, että Herrani äiti tulee minun luokseni? (Luuk. 1:42-43).

Johannes Kastaja hypähti kohdussa (Luuk. 1:41)... Marian nöyryys puhkeaa ylistykseen Magnificatin sanoissa... Ja me, jotka olemme ylpeitä – jotka olimme ylpeitä – lupaamme olla nöyriä.

3. JEESUS SYNTYY

Keisari Augustus antaa käskyn, että koko valtakunnassa on toimitettava verollepano. Tästä syystä jokaisen täytyy mennä oman sukunsa kaupunkiin. Koska Joosef on Daavidin suvusta, hän lähtee Neitsyt Marian kanssa Nasaretin kaupungista Juudean Betlehemiin (Luuk. 2:1-15).

Ja Betlehemissä syntyy Jumalamme: Jeesus Kristus! Heille ei ole tilaa majapaikassa; hän syntyy tallissa. Ja

hänen äitinsä kapaloï lapsen ja
panee hänet seimeen (Luuk. 2:7).

Kylmyys. Köyhyys... Olen Joosefin
pieni palvelija. Kuinka hyvä Joosef
onkaan! Hän kohtelee minua kuin
poikaansa. Hän jopa antaa anteeksi
minulle, jos otan Lapsen
käsivarsilleni ja vietän hetken
toisensa jälkeen sanoen suloisia ja
rakastettavia asioita hänelle.

Ja suutelen häntä – suutele sinäkin
häntä! – ja keinutan häntä
käsivarsillani ja laulan hänelle ja
kutsun häntä nimillä Kuningas,
Rakkaus, Jumalani, Ainoani,
Kaikkeni!... Kuinka kaunis Lapsi
onkaan... ja kuinka lyhyt onkaan
tämä Ruusukon jakso!

4. JEESUS OMISTETAAN JUMALALLE TEMPPELISSÄ

Ja kun tulee päivä, jolloin Mooseksen
lain mukaan äidin pitää
puhdistautua, Joosef ja Maria

menevät Jerusalemiin viedäkseen
lapsen Herran eteen (Luuk. 2:22).

Tällä kertaa sinä, ystäväni, kannat
kyyhkyshäkkiä. Ajattele asiaa: Hän –
perisyynnitön Maria – alistuu lain
edessä ikään kuin hän olisi tahrattu.

Etkö oppisi, ajattelematon lapsi,
tämän esimerkin avulla täyttämään
Jumalan pyhää lakia
henkilökohtaisista uhrauksista
huolimatta?

Puhdistautuminen! Sinä ja minä
tarvitsemme varmasti
puhdistautumista. Ja katumus! Mutta
vieläkin enemmän kuin katumusta
tarvitsemme rakkautta, joka kuuman
raudan tavoin polttaa epäpuhtaudet
sieluistamme, ja aivan kuin tuli se
sytyttää jumalallisilla liekeillään
sydäntemme viheliäisyyden.

Hurskas ja jumalaapelkäävä mies on
Pyhän Hengen johdattamana tullut
temppeliin. Hänelle oli ilmoitettu,

ettei hän kuolisi ennen kuin hänen silmänsä olisivat nähneet Kristuksen. Hän ottaa lapsen käsivarsilleen ja sanoo hänelle: Herra, nyt sinä annat palvelijasi rauhassa lähteä, niin kuin olet luvannut. Minun silmäni ovat nähneet sinun pelastuksesi (Luuk. 2:25-30).

5. JEESUS LÖYDETÄÄN TEMPPELISTÄ

Missä Jeesus on? Äiti, missä lapsi on?

Maria itkee. Sinä ja minä olemme turhaan juosseet matkustajien ryhmästä toiseen, karavaanista karavaaniin, mutta kukaan ei ole nähnyt häntä. Joosef yrittää turhaan pidättää itkuaan, mutta puhkeaa lopulta itkuun... Ja sinäkin itket... Ja minä.

Koska olen pieni kömpelö palvelija, itken vuolaasti ja vaikeroin kääntyen taivaan ja maan puoleen... koska

joskus omasta syystä kadotin
hänet, enkä itkenyt.

Pyydän sinulta Jeesus, etten koskaan
enää kadottaisi sinua uudestaan...

Nyt meitä yhdistää epäonni ja
murhe, niin kuin synti yhdisti
meidät. Ja olemuksemme syvyyksistä
nousee aidon hurskaita huokauksia
ja palavia sanoja, joita ei voi, eikä
pitäisi, kirjoittaa muistiin.

Ja saatuamme lohdutuksen siitä
ilosta, että löydämme Jeesuksen –
kolme päivää hän oli poissa! –
keskustelemassa Israelin opettajien
kanssa (Luuk. 2:46), myös meistä –
sinusta ja minusta – pitäisi tuntua
oikealta ratkaisulta, että koemme
velvollisuudeksemme jättää kotimme
ja perheemme palvellaksemme
taivaallista Isäämme.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/fi-fi/article/iloiset-
salaisuudet/](https://dev.opusdei.org/fi-fi/article/iloiset-salaisuudet/) (6.8.2025)